

Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана
Франка

Хмельницький національний університет

Тернопільський національний педагогічний університет імені
Володимира Гнатюка

Дрогобицький фаховий коледж нафти і газу

МАТЕРІАЛИ
V ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

ШЛЯХИ РОЗВИТКУ
РУХОВОЇ
АКТИВНОСТІ
МОЛОДІ УКРАЇНИ

27 КВІТНЯ 2023 р.

Організаційний комітет:

Кондрацька Галина Дмитрівна – доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри фізичної терапії, ерготерапії та здоров'я факультету здоров'я людини та природничих наук Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка (голова оргкомітету);

Лук'янченко Микола Іванович – доктор педагогічних наук, професор, декан факультету здоров'я людини та природничих наук Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка;

Павлюк Євген Олександрович – доктор педагогічних наук, професор, декан факультету здоров'я, психології, фізичної культури та спорту Хмельницького національного університету;

Огнистий Андрій Володимирович – кандидат наук з фізичного виховання і спорту, доцент, декан факультету фізичного виховання Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка;

Чепелюк Анна Вікторівна – кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри теорії та методики фізичного виховання і спорту факультету здоров'я людини та природничих наук Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка;

Піць Богдан Миколайович – керівник фізичного виховання Дрогобицького фахового коледжу нафти і газу.

У збірнику представлено виклад статей (результати дослідження), поданих на V Всеукраїнську науково-практичну конференцію «Шляхи розвитку рухової активності молоді України».

Веселовський А., Сушинець В., Веселовська О. Теоретико-методичні основи технології контролю у юних футболістів.....	217
Троцюк А., Чепелюк А., Кушнір Р. Особливості психологічної підготовки у спортивній акробатиці.....	229
Степанюк С., Тарасюк О., Гладь С. Олімпійська освіта у загальноосвітніх навчальних закладах.....	241
Гуменюк С., Басараб А. Чинники впливу на популярність спортивних заходів серед українців.....	251
Чопик А. Класифікація та характеристика методів контролю на заняттях з фітнесу.....	261
Сенюх С.-І., Чепелюк А., Філь Н. Мотивація до занять фізичною культурою учнівської молоді.....	270
Проць Р., Проць М. Фізична підготовка студентів як важливий компонент При навчанні футзальному арбітражу.....	288

НАПРЯМ ІІІ

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ФІЗИЧНОМУ ВИХОВАННІ МОЛОДІ

Ангелюк І., Лаврін Г., Ковальчук М. Сучасні хореографічні форми як інноваційні засоби підвищення мотивації старшокласників до уроків фізичної культури.....	295
Романський В., Суда А. Сучасні підходи до професійного розвитку викладача фахової передвищої освіти.....	311
Проць Р., Проць Л., Проць М. Інновації в оцінюванні освітніх досягнень з фізичної культури на сучасному етапі.....	326

Список використаної літератури.

1. Братусь В., Гримайло В. Футзал, як вид спорту в Україні. Київ: ТОВ «Вістка». 2021. 400 с.
2. Кондрацька Г.Д., Проць Р.О., Веселовський А.П. Проблемні питання підготовки футзального арбітра. *Фізична культура, спорт та здоров'я нації*: зб. наук. пр. Вінниця: ТОВ «Твори», 2020. Вип. 9 (28). 195-200.
3. Петров В.Д., Абдула А.Б. Фізична підготовка футбольних арбітрів. Харків, 2007. 96 с.
4. Проць Р.О., Проць Л.В., Орищак Т.І. Визначення рівня фізичної підготовленості футзальних арбітрів Львівщини. *Шляхи розвитку рухової активності молоді України*: матеріали ІV всеукраїнської науково-практичної конференції, м. Дрогобич, 12 травня 2022 р. Дрогобич: П'освіт, 2022. 188-195.
5. Проць Р., Дуцяк О., Герчук М. Управління грою і виховне значення арбітра у футзалі. *Шляхи розвитку рухової активності молоді України*: мат. регіональної науково-практичної конференції, м. Дрогобич, 14 травня 2020 р. Дрогобич: Посвіт, 2020. 28-33.
6. Роман Проць, Людмила Проць, Тетяна Шуптар. Сучасні вимоги до фізичної підготовленості футзальних арбітрів. *Шляхи розвитку рухової активності молоді України*: матеріали ІІІ регіональної науково-практичної конференції, м. Дрогобич, 15 квітня 2021 р. Дрогобич: Посвіт, 2021. 83-88.
7. Fitness Tests for Match Officials 2020. FIFA Approved Fitness Tests. Fitness test for futsal and beach soccer referees (men & women).
<https://resources.fifa.com/image/upload/fitness-tests-for-match-officials-en-ver-2020.pdf?cloudid=fxfvp6qbo2lcvjq5lvh>

НАПРЯМ ІІІ ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ФІЗИЧНОМУ ВИХОВАННІ МОЛОДІ

Ірина Ангелюк¹, Галина Лаврін², Марина Ковальчук³

¹доцент кафедри теоретичних основ і
методики фізичного виховання,

²доцент кафедри фізичного виховання та реабілітації
³студентка другого (магістерського) рівня вищої освіти
групи зМСОФК-ІІ,
^{1,2,3}Тернопільський національний педагогічний
університет імені Володимира Гнатюка, Україна

СУЧАСНІ ХОРЕОГРАФІЧНІ ФОРМИ ЯК ІННОВАЦІЙНІ ЗАСОБИ ПІДВИЩЕННЯ МОТИВАЦІЇ СТАРШОКЛАСНИКІВ ДО УРОКІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ

Анотація. У статті всебічно вивчено сучасні хореографічні форми та їх можливості в підвищенні мотивації до уроків фізичної культури.

Виявлено найпростіші хореографічні форми, популярні серед підростаючого покоління – танцювальні банси. Це різновид соціальних форм хореографії, який з легкістю кожен вчитель-практик може адаптувати до процесу фізичного виховання учнів.

Опрацьований матеріал є теоретичним підґрунтям для подальшого експериментального дослідження щодо підтвердження ефективності застосування танцювальних бансів у посиленні мотивації до уроків фізичної культури в старшій школі.

Ключові слова: фізичне виховання, танцювальні банси, мотивація, хореографічні форми.

Abstract. The article comprehensively studies modern choreographic forms and their possibilities in increasing motivation for physical education lessons.

The simplest choreographic forms, popular among the younger generation - dance banses - have been revealed. Dance banses are a kind of social forms of choreography, which every teacher-practitioner can easily adapt to the process of physical education of students.

The studied material is the theoretical basis for further experimental research on the confirmation of the effectiveness of the use of dance bans in increasing motivation for physical education lessons in high school.

Key words: physical education, dance bans, motivation,

choreographic forms.

Вступ. Сьогодні потребує постійного удосконалення процесу фізичного виховання школярів будь-якого віку як запоруки збереження та зміцнення здоров'я, правильного фізичного, естетичного та морального розвитку (Єрмаков С.С., Апанасенко Г.Л., Бондаренко Т.В., Прасол С.Д., 2010; Носко М.О., Єрмаков С.С., Гаркуша С.В., 2010). Нажаль, сучасні уроки фізичної культури в школі не користуються великою популярністю, особливо у старшокласників. Тому, важливим чинником забезпечення гармонійного, фізичного та психічного розвитку школярів, їх фізичної підготовленості, ефективної життєдіяльності, формування здоров'язберезувальних компетентностей, виховання морально-вольових якостей, патріотичних почуттів є формування в учнівської молоді стійкого інтересу до фізичної культури та спорту шляхом впровадження нетрадиційних, інноваційних технологій [8, С. 364-366].

Теорія проблеми інтересу в працях Ш.А. Амонашвілі, І.І. Бецкого, В.Г. Белінського, А.І. Герцена, Н.А. Добролюбова, А.С. Макаренка, Л.М. Толстого, К.Д. Ушинського, Ф.І. Янковича досліджується в контексті різноманітної діяльності учнів, яка розглядає дану проблему з різних позицій. Однак питанням формування пізнавального інтересу під час уроків фізичної культури не приділяється належної уваги.

Науковці увагу приділяють пошукам рекомендацій до проведення уроків фізичної культури з позицій збереження

здоров'я та покращення рівня фізичної підготовленості (О.М. Балакірєва, Т.В. Бондар, О.Р. Артюх, І.П. Василяшко, О.В. Онопрієнко, О.О. Патрикєєва, Н.О. Рингач, Г.О. Слабкий, С.В. Сидяк, Я.О. Сазонова, О.Т. Сакович, І.М. Чернін, О.В. Швець, М.В. Шевченко, О.П. Шестаковський та ін.).

Велику увагу в практиці фізичної культури відводять пошуку нових та нетрадиційних засобів й методів для вирішення оздоровчих завдань. Серед таких засобів теоретично обґрунтовано використання ритмічної гімнастики, різних видів танцювальної аеробіки, шейпінгу, тайбо, табати (Павленко В.О., Павленко Т.В.) [14, С. 168-174].

Аналіз діючої навчальної програми з фізичної культури для загальноосвітніх навчальних закладів (10-11кл.) показує, що танцювальні вправи можуть і повинні включатися до процесу фізичного виховання старшокласників. Так, в інваріантній частині програми, елементи ритмічної гімнастики, хореографії, аеробіки запропоновані для розвитку гнучкості. Всі ці види фізичної активності обов'язковою складовою мають танцювальні вправи.

На сьогодні, вивчено позитивний вплив вправ під музику на розвиток окремих фізичних якостей, показники здоров'я, розроблено програми, методичні рекомендації й навчальні посібники [1;10; 12; 15].

Оскільки, багато науковців-практиків (Голенкова Ю. (2014), Кібальник О. (2008); Куценко І. (2007); Фокіна О. (2002), Чібісова Т. (2003), Шевців У. (2009); Кравчук Т., Голівець К. (2015), Кравчук Т., Курочка О. (2013); Кравчук Т., Санжарова Н., Голенкова

Ю., Рядинська І. (2014) та інші рекомендують включати в процес фізичного виховання танцювальні вправи та підтверджують дослідженнями ефективність даного засобу у формуванні здорового підростаючого покоління, **метою** статті є вивчити можливість впливу хореографічних форм на формування мотивації до занять та виявити найоптимальніші для впровадження в процес фізичного виховання учнів старших класів.

Завданнями роботи є:

1. Визначити основні дефініції дослідження.
2. Вивчити сучасні хореографічні форми та можливості їх використання для підвищення інтересу до рухової активності старшокласників.

Для реалізації завдань застосовувалися **методи** аналізу та узагальнення наукової і науково-методичної літератури, опрацювання нормативно-правових документів й вивчення навчально-методичних матеріалів – для аналізу стану проблеми, що досліджується, вивчення й узагальнення досвіду вчених та практиків стосовно застосування хореографічних форм й формування інтересу до рухової активності.

Теоретичне опрацювання проблеми підвищення мотивації до уроків фізичної культури дали змогу визначити її основні педагогічні аспекти та дефініції роботи.

Так, виховання в старших підлітків мотивів до занять фізичною культурою є предметом особливої уваги як у теорії педагогіки, так і в методиці фізичного виховання. Це пов'язано з тим, що в підлітковий вік у школярів відбувається перехід від

природної потреби у рухах в усвідомлену необхідність занять фізичними вправами. Такий підхід, як відомо, потребує вольових зусиль учнів, що в підлітковому віці ще не достатньо сформовані. Тому, в практичній роботі необхідно спиратися на інтерес, який є великою рушійною силою, може значно підсилити мотиви і заохотити старших підлітків до регулярних занять фізичними вправами [13, С.19-23].

Для найкращого розуміння користі фізичної культури необхідно сформувати ряд мотивацій. Мотиваційний підхід до формування особи дозволяє розглядати фізичне виховання як процес створення у того, хто займається таких потреб, які найбільш сприятливі для його здоров'я, фізичного розвитку і вдосконалення [7, С. 27-46]. Тому, цілком природно, що мотивація залучення школярів до занять фізичними вправами відіграє первинну роль.

Мотивацію визначаємо як співвідношення цілей, що стоять перед людиною, яких вона прагне досягти, і внутрішньої активності особистості, тобто її бажань, потреб і можливостей [9].

Мотив – це те, що стимулює людину до певної дії [2].

Круцевич Т., Земсков А., Ашмарін Б., Кардяліс К., Москаленко Н., Михайлова Н. наголошують на тому, що інтерес до фізичної культури один із проявів складних процесів мотиваційної сфери. Він є одним з основних компонентів мотивації [11].

Інтерес визначаємо як усвідомлене позитивне ставлення до чого-небудь, що спонукає людину проявляти активність до пізнання об'єкта, який її цікавить. Інтерес учнів до фізичної

культури ґрунтується на опануванні знаннями, уміннями та навичками фізичних вправ, рухливих і спортивних ігор, що задовольняють потреби, відповідають мотивам, створюють позитивний настрій [5].

Одним із способів розвитку інтересу до занять із фізичної культури є використання нових і нетрадиційних форм навчання та засобів [5]. Передбачаємо, що впровадження різних популярних хореографічних форм є хорошим мотивом до занять руховою активністю.

В первинному значенні хореографія – це запис танцю або танцювальне мистецтво взагалі у всіх його різновидах. Саме слово «хореографія» грецького походження (chorea – пляска, grapho – пишу), цим словом стали називати все, що відноситься до мистецтва танцю. Хореографія – це змістовний рух. Танець – вираження думки і почуттів засобами умовних рухів (па), жестів і поз, це сукупність організованих та виразних рухів, підкорених загальному ритмові, втілених у завершену художню форму. Він виконується під музику з якої і почерпає свій зміст; але можуть бути танці які виконуються і без музики [3].

Хореографія розкриває широкий простір для розвитку творчого потенціалу школярів будь-якого віку, дозволяє разом із поширеною виконавською практикою внести в танцювальне навчання й виховання елементи танцювально-творчої діяльності. Синкретичність хореографічного мистецтва передбачає розвиток почуття ритму, вміння чути й розуміти музику, узгоджувати з нею свої рухи, розвивати м'язову силу корпусу й ніг, рухи рук, грацію і

виразність. Заняття танцями формують правильну поставу, виховують основи етикету і грамотної манери поведінки в суспільстві, дають уявлення про акторську майстерність. Через танцювальні па виховується уміння граційно і витончено рухатися, шляхетно поводитися, задовольняються естетичні потреби та інтереси, виховуються естетичні почуття і смаки, ціннісне ставлення до мистецтва, до оточуючого світу і людей. В учнів виробляється почуття гармонії в собі, як єдності внутрішньої і зовнішньої краси. Танець має величезне значення у вихованні національної самосвідомості [4].

Отже, хореографія має величезні можливості для повноцінного естетичного вдосконалення підростаючого покоління, для їх гармонійного духовного та фізичного розвитку в процесі фізичного виховання в школі [16]. Тому, впроваджуючи в процес фізичного виховання учнів хореографічні форми ми забезпечуємо реалізацію завдань перелічених у програмі предмету.

Доведено, що хореографія є прекрасним засобом підвищення мотивації до рухової активності, оскільки:

- організованість учнів, розширений кругозір, привчання до акуратності, зібраності, підтягнутості;
- займаючись в колективі, учні розвивають в собі особливо цінну якість – відчуття «ліктя», почуття відповідальності за спільну справу;
- привчають чітко розподіляти свій вільний час, допомагають більш організовано продумати свої дії;

- допомагають виявити найбільш обдарованих учнів, які пов'язують свою долю з професійним мистецтвом;
- визначають педагогічні та організаторські здібності підростаючого покоління.
- широко застосовують в галузі професійно – прикладної підготовки, спеціальної й поза тренувальної підготовки спортсменів, фізичного виховання дошкільників та дітей молодшого шкільного віку [18, С.398-405].

Важливим для нас є чітко розрізнити:

Хореографічний напрям – це сукупність найпоказовіших стильових характеристик певного художнього явища в хореографічному мистецтві. Основу напрямку становить чітко визначена концепція сприйняття світу й людини.

Хореографічний стиль – це стійка система художньо-образних засобів, прийомів танцювальної творчості, характерна для певного історичного періоду та авторського стилю.

Хореографічний жанр (від фр. genre – манера, різновид) у хореографії і балеті – рід твору, що характеризується сукупністю формальних і змістовних особливостей.

Хореографічні форми – засоби, якими хореограф користується при відтворенні засобами танцю явищ дійсності. Хореографічні форми поділені на вищу – балет, малу (хореографічна мініатюра) і велику (ансамблевий танець), музично-танцювальні, розважальні.

Нас цікавлять саме хореографічні форми і можливість їх впровадження в уроки фізкультури.

Мистецтво постановки балету, класичного, дуетного, характерного та історичного танців потребує спеціально навчених людей - хореографів, балетмейстрів. Тому, вчителеві простіше користуватися наближеними до цих різновидів формами. Так, одним із ефективних засобів фізичного виховання для підростаючого покоління є різновид танцювальної аеробіки - боді-балет. Боді-балет як напрям танцювальної аеробіки, що синтезує в собі елементи класичної хореографії, оздоровчої аеробіки йоги, і Пілатесу з'явився на початку ХХІ століття, тобто здобув свого поширення зовсім нещодавно. Проте, вже встиг здобути неабияку популярність серед різних груп населення, а особливо серед молоді. Боді-балет крім фізкультурно-оздоровчої цінності несе в собі ще й художньо-естетичну, яка сприяє формуванню культурно освіченої особистості, здатної до саморозвитку та самовдосконалення. Саме тому, процес фізичного виховання школярів може бути збагачений засобами боді-балету. Особливо актуальним це є для фізичного виховання учениць старших класів, які мріють мати гарну фігуру та красиво рухатися. [6, С.40-47].

Сучасний танець (Contemporary Dance) - напрям мистецтва танцю, що включає танцювальні техніки та стилі ХХ-початку ХХІ ст., що сформувалися на основі американського і європейського танцю Модерн і танцю Постмодерн. У даному напрямку танець розглядається як інструмент для розвитку тіла танцівника і формування його індивідуальної хореографічної лексики. Засобами цього виступає синтез, актуалізація та розвиток різних технік і

танцювальних стилів [17].

Загальна назва вуличний танець обіймає всі стилі сучасного танцю, що виникли за межами танцювальних студій та шкіл: на вулицях, шкільних подвір'ях. Вуличні танці часто імпровізаційні та соціальні за своїм призначенням. Серед стилів вуличного танцю відомі: Нір-хор, Брейк-данс, Поппінг, Локінг, Нью-стайл, Хауз, крампінг, хастл фрістайл тощо [17].

Вільний пластичний танець - новий вид танцю народжується на рубежі XIX-XX століть, завдяки, насамперед, Айседора Дункан. Айседора висуває нову філософську та художню, засновану на античному ідеалі гармонійного розвитку людини, концепцію «танцю майбутнього». Дункан прагне зробити танець виразом особистості, відображенням неповторної людської індивідуальності, інструментом самопізнання. Дункан цінує в танці початкову експресію людського тіла, що виражається у взаємному розташуванні різних його частин - звідси епітет пластичний. Дункан реформувала мистецтво танцю, що полягало у гармонійному злитті всіх його компонентів - музики, пластики, костюма. Вона розробила багато ідей і прийоми танцю, кращі з яких увійшли до скарбниці світового хореографічного мистецтва [17].

Популярними сьогодні є соціальні та молодіжні форми хореографії (спортивно-бальний танець, соціальні танці – кантрі, свінг, сальса, мамбо, ламбада), орієнтовані на суспільно-дозвільну аудиторію, для гарного проведення часу, чи змагань [17].

Бальний танець - вид парного танцю, що має народні

витоки, що виконується в спеціальних приміщеннях (в театрі, кіно, на телебаченні та ін.) Історичний бальний танець - будь-яка форма формального громадського танцю, який виконувався в суспільстві в різні епохи заради розваги. З введенням сучасного поняття танцювальний спорт, термін бальні танці став зводитися до досить вузького поняття – спортивний бальний танець [17].

Спортивний бальний танець - танцювальний вид спорту, що поєднує такі стилі спортивних танців: Інтернаціональний Стандартний і Інтернаціональний Латиноамериканський стилі, виконання яких проходить в умовах конкурсних змагань. У європейську програму входять: повільний вальс, танго, віденський вальс, повільний фокстрот і квікстеп (швидкий фокстрот). У латиноамериканську: самба, ча-ча-ча, румба, пасодобль і джайв. У спортивно-бальних танцях введена система класів, що відображає рівень підготовки танцюристів і система вікових категорій, що розподіляє танцюристів по вікових групах [17].

Соціальний танець («Social dance») - танці масові, загальнодоступні, побутові, до них відносяться: латиноамериканські (сальса, меренге та ін), східні танці (танець живота), аргентинське танго, ірландський степ, фламенко, так звані танці вулиць (хіп-хоп, брейк і т. п.), клубні танці, хастл, рок-н-рол і джаз. Відмітною ознакою соціальних танців є імпровізаційність [17].

Популярні сьогодні й інтеграційні форми хореографії. Серед них: імпровізація, танцювальна аеробіка та фітнес [17].

Інтеграція вище перерахованих хореографічних форм у

процес фізичного виховання школярів є перспективним напрямком його вдосконалення. Та не кожен вчитель є носієм вище запропонованих хореографічних форм. Але під час уроків кожен педагог може використовувати окремі елементи із різних видів хореографії, найпростіші хореографічні форми. Серед таких популярними серед підростаючого покоління є танцювальні банси, які можна віднести до соціальних форм хореографії.

Банс – це вияв емоцій, руху та радості. Цей простий танець-руханка є важливим засобом здорового дозвілля для дітей та молоді. Адже через свою простоту та унікальність банс об'єднує учасників в єдину групу, створюючи радісний настрій та невимушену атмосферу, допомагає подолати певні страхи та комплекси [19].

Особливостями бансів є їх наповнення простими танцювальними рухами під відомі для підростаючого покоління музичні твори. Їх легко демонструвати та вчити. Більшість з них представлені в інтернет мережі. Тому, вчитель фізичної культури не лише може особисто демонструвати банси під час підготовчої частини замість розминки, в основній частині – використовуючи їх як інноваційних засіб фізичної культури для формування та удосконалення рухових навичок, в заключній – для розвитку фізичних якостей та розвантаження організму після отриманого навантаження, а й пропонувати учням відшукати найцікавіші та продемонструвати на уроці [19].

На сьогоднішній день відомі близько 1000 танців-руханок,але є важливим вмiти запалити оточуючих та

запропонувати правильний банс у необхідний момент. Серед них найпопулярніші: «Королівський банс», «Chocolate», «Fly», «Occhi Nuovi», «Smack», «Дякую», «Вчителька», «Сонце нам сяє», «Україна це ми», «Зозулька», «Подаруй мені мрію», «Socu Vası Vıra», «Тече вода з під явора» тощо [19].

Під час бансів використовують різні форми організації групи учнів. Найчастіше це одночасне групове виконання танцювальних рухів під музичний супровід за ведучим, танці в парах. Цікавим є танцювальні рухи по колу, зі зміною партнерів. Таким чином, до рухової активності залучаються одночасно усі учні, а отже моторна щільність заняття буде високою.

Передбачаємо, що танцювальні банси за допомогою наповнення їх стрибками, танцювальними кроками та найпростішими елементами різних хореографічних форм є хорошими засобами розвитку та прояву фізичних якостей: спритності, швидкості реакції, точності рухів, відчуття ритму, координації й рівноваги, швидкості, витривалості тощо.

На допомогу вчителям є наявні в інтернет мережі відео танцювальних бансів. Нескладні рухи легко та швидко запам'ятати та відтворити, використовуючи відомі кожному вчителю прийоми розучування вправ, поєднання рухів у композиції, дзеркальний показ тощо. Підєднавши до проектора ноутбук, увімкнувши його, можна легко організувати цікаві уроки, щоразу використовуючи нові танцювальні рухи, вивчаючи їх разом з учнями під час уроку. Тут визначальним є лише педагогічна майстерність та бажання вчителя навчатися новому.

Висновки. Не кожен вчитель-практик є носієм відомих на сьогодні хореографічних форм, досконало не володіє основами балету, класичного, характерного (народно-характерний, народно-сценічний танець), історичного, естрадного, джазового танців, етнохореографією, видами народних танців (жок, жемжурка, класичні індійські танці, танець живота, зіка, краков'як, трепак, лезгінка, атан, болеро, гальярда, фламенко), стилями вуличного танцю (Нір-нор, Брейк-данс, Поппінг, Локінг, Нью-стайл, Хауз, крампінг, хастл фрістайл тощо), різновидами сучасного танцю, чи іншими соціальними та молодіжними формами хореографії (спортивно-бальний танець, соціальні танці – кантрі, свінг, сальса, мамбо, ламбада). Але під час уроків кожен педагог може використовувати окремі елементи із різних видів хореографії, найпростіші хореографічні форми. Серед таких популярними серед підростаючого покоління є танцювальні банси, які можна віднести до соціальних форм хореографії.

Перспективи подальших досліджень у даному напрямку. Аналіз наукової літератури не виявив досліджень присвячених підвищенню мотивації до рухової активності через впровадження танцювальних бансів під час уроків фізичної культури старшокласників, як найпростішої хореографічної форми.

Передбачаємо, що впровадження танцювальних бансів у процес фізичного виховання підвищить мотивацію до уроків, а для вчителя стануть першим кроком до використання різноманітних танцювальних форм у процесі рухової активності. Це завдання є основою подальшого експериментального дослідження.

Список використаної літератури.

1. Аеробіка. Методичні вказівки до проведення занять з танцювальної аеробіки зі студентками I – II курсів ВНЗ. Укл.: О.А. Череповська, Т.В. Палагнюк. Львів: Видавництво Національного університету «Львівська політехніка», 2006. 40 с.
2. Безверхня Г.В. Формування мотивацій до самовдосконалення учнів загальноосвітніх шкіл засобами фізичної культури і спорту : *метод. рекомендації для вчителів фізичної культури*. 2003. 5 с.
3. Бойко А.Б. Хореографія як вид мистецтва. URL: <https://repository.ldufk.edu.ua/bitstream/34606048/23834/1/>
4. Годовський В.М., Арабська В.І. Теорія і методика роботи з дитячим хореографічним колективом: методичні рекомендації, лекції, навчальна програма. Рівне: РДГУ, 2000. 70.
5. Закопайло С.А. Формування мотивації та інтересу в учнів загальноосвітніх шкіл до занять фізичною культурою. *Вісник Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка. Фізичне виховання, спорт і здоров'я людини*. 2015. Вип. 8. С. 140-146. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vkpnui_fv_2015_8_22
6. Кравчук Т.М., Курочка О.С Використання засобів боді-балету в процесі фізичного виховання старшокласниць. *Теорія та методика фізичного виховання*. 2013. № 04. 40-47.
7. Круцевич Т.Ю. Фізичне виховання як соціальне явище. *Теорія і методика фізичного виховання: Олімпійська література*, 2008. Т.1. 27-46.
8. Логвиненко О.Б. Інтерес до фізичної культури як компонент фізичного виховання учнів загальноосвітньої школи. *Сучасні тенденції розвитку освіти і науки в інтердисциплінарному контексті: Матеріали II-ї Міжнародної науково-практичної конференції, 24-25 березня 2016 року*. [Редактори-упорядники: І. Зимомря, В. Ільницький]. Ченстохова – Ужгород – Дрогобич : Посвіт, 2016. 364-366.
9. Мартин І.А. Формування мотивації до занять фізичною культурою і спорту у студентської молоді. *Психологія і освіта*. 2017. № 6 (36).
10. Мороз О.О., Чернокоза Л.В. Спортивно-оздоровча аеробіка і шейпінг: метод. вказівки. Чернівці: Рута, 2004. 31с.

11. Михайлова Н.В. Як сформувати інтерес до фізичної культури. *Фіз. культура в школі*. 2005. №4. 14-17.
12. Оздоровча аеробіка. Спортивно-педагогічне вдосконалення: *навч. посіб.* Полтава: ПНПУ, 2010. 244с.
13. Остапенко О. Виховання в учнів 8-9 класів інтересу до занять фізичною культурою. *Фізичне виховання в школі*. 2002. № 2. 19-23.
14. Павленко В.О., Павленко Т.В. Характеристика нетрадиційних видів фізичних вправ і спорту для самостійних занять студентів закладів вищої освіти. *Основи побудови тренувального процесу в циклічних видах спорту*. 2018. 168-174.
15. Твеліна А.В. Вплив оздоровчого фітнесу на формування здорового способу життя жінок. *Молода спортивна наука України: [зб. наук. праць]*. Львів, 2005. Вип. 9. Т.1. 352-356.
16. Фриз П.І. Теорія і методика хореографічної роботи з дітьми: навчально-методичний посібник для студентів спеціальності «Хореографія». Дрогобич: ДДПУ, 2006. 63.
17. Хореографічні напрями, стилі, форми, жанри. URL: paurok.com.ua/horeografichni-napryami-stili-formi-zhanri-181334.html
18. Чупрун Н.Ф. Вплив занять боді-балетом на морфофункціональний стан та фізичну підготовленість студенток. *Вісник Кам'янець-Подільського Національного Університету імені Івана Огієнка*. Вип. 8, 2015. 398-405
19. Що таке банс? URL: <https://animator.org.ua/vk2018/bans/>

Василь Романський¹, Андрій Суда²

¹викладач фізичного виховання вищої категорії

²викладач фізичного виховання

^{1,2}Дрогобицький фаховий коледж нафти і газу, Україна

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ПРОФЕСІЙНОГО РОЗВИТКУ ВИКЛАДАЧА ФАХОВОЇ ПЕРЕДВИЩОЇ ОСВІТИ

Анотація. У статті розкривається пояснення поняття «професійний розвиток», його характеристика та пов'язані з ним визначення.

Проаналізовано теоретичні основи існуючих провідних